

مورد نگاری

گزارش یک مورد کاردیومیوپاتی تحدیدی ناشی از آمیلوئیدوز قلبی ثانویه

تاریخ دریافت: ۸۸/۶/۲۲ - تاریخ پذیرش: ۸۸/۸/۳۰

خلاصه

مقدمه

کاردیومیوپاتی تحدیدی که به صورت افزایش سفتی دیواره بطنی توصیف می‌شود شیوع کمتری نسبت به کاردیومیوپاتی های هیپرتروفیک و اتساعی دارد. این اختلال در ۵۰٪ موارد ایدیوپاتیک بوده و در ۵۰٪ موارد ناشی از یک اختلال بالینی خاص و در راس آنها انفیلتراسیون ناشی از آمیلوئیدوز می‌باشد. آمیلوئیدوز قلبی عموماً به صورت آمیلوئیدوز اولیه در سیر دیسکرازی های ایمونوستیتی دیده می‌شود، اگرچه این بیماران شواهد پاتولوژیک ابتلای قلبی را در اتوپسی نشان می‌دهند، لیکن فقط حدود ۱/۳ بیماران با آمیلوئیدوز اولیه دارای شواهد بالینی بیماری قلبی هستند. در این گزارش یک مورد نادر آمیلوئیدوز قلبی ثانویه که به صورت کاردیومیوپاتی تحدیدی کلاسیک تظاهر نموده ارائه می‌شود. توبرکولوز ریوی به عنوان محتمل ترین علت آمیلوئیدوز ثانویه در بیمار تأیید گردید.

معرفی بیمار

در این گزارش مردی ۴۶ ساله معرفی می‌گردد که با تابلوی نارسایی احتفانی قلب در بخش قلب بستری و تشخیص کاردیومیوپاتی تحدیدی در اکوکاردیو گرافی همراه با ولتاژ پایین در الکتروکاردیو گرافی برای بیمار تایید گردیده است. به منظور تایید علت کاردیومیوپاتی تحدیدی بیوسی لته انجام گردید که رسوبات آمیلوئیدوز تایید گردید.

نتیجه گیری

در این گزارش یک مورد نادر آمیلوئیدوز قلبی ثانویه که به صورت کاردیومیوپاتی تحدیدی کلاسیک و تابلوی بالینی نارسایی احتفانی بیشرونده قلب تظاهر نموده ارائه می‌شود و توبرکولوز ریوی به عنوان محتمل ترین علت آمیلوئیدوز ثانویه در بیمار تایید گردید.

کلمات کلیدی

کاردیومیوپاتی، کاردیومیوپاتی تحدیدی، آمیلوئیدوز، نارسایی دیاستولیک قلبی، توبرکولوز

^۱ افسون فضلی نژاد*

^۲ معصومه الوندی آذری

^۳ کامران غفارزادگان

۱- دانشیار گروه قلب و ععروق، فلوموشیب اکوکاردیو گرافی، بیمارستان قائم مشهد، ایران

۲- رزیلانت قلب و ععروق، بیمارستان قائم مشهد، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ایران

۳- متخصص آسیب شناسی بالینی و تشریحی، آزمایشگاه مؤیدان، مشهد، ایران

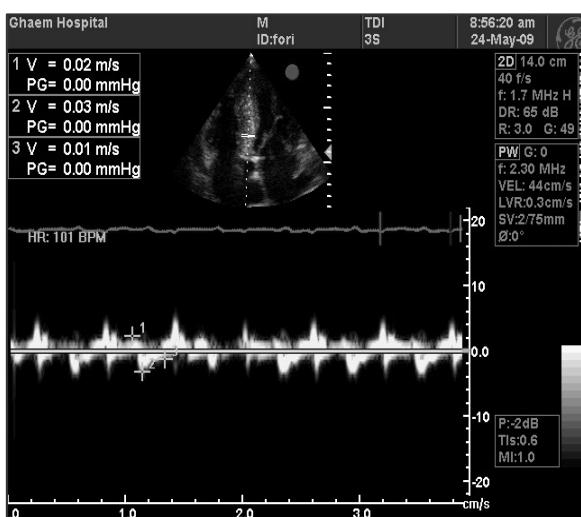
*مشهد - بیمارستان قائم (عج)، دفتر گروه قلب

تلفن: +۹۸-۹۱۵۳۱۳۴۴۷۰:

فاکس: +۹۸-۵۱۱-۸۴۳۰۴۹۲:

email: FazlinejadA@mums.ac.ir

$P=95/65 \text{ mmhg} / 110/\text{min}$ حال تشخیص بالینی نارسایی احتقانی قلب ناشی از کاردیومیوپاتی تحدیدی یا پریکاردیت کنستیریکتیو در نظر گرفته شد. بیمار هیچگونه سابقه ای از دیابت، فشار خون یا بیماری ایسکمیک یا روماتیسمال قلبی نداشته است لیکن بیمار سابقه توبرکولوزیس را در چند سال قبل ذکر می کرد. در آزمایشات انجام شده تست های عملکرد کبد و تیروئید طبیعی و در بررسی کلیوی پروتئینوری $3+$ در حد $2/9$ گرم در 24 ساعت تائید گردید. الکتروفورز پروتئین های سرم افزایش جزء M.band a2 و کاهش در جزء گاما و آلبومین مشهود بود و مشاهده نگردید. در الکتروفورز پروتئنهای ادراری، هر دو پروتئینوری نان سلکتیو گلومرولار و توپولار تعیین گردید. در الکتروکاردیوگرافی ریتم سینوسی همراه با ولتاژ پائین QRS مشاهده گردید. به منظور افتراق کاردیومیوپاتی تحدیدی از پریکاردیت فشارنده اکوکاردیوگرافی در چند نوبت انجام گرفت و نتایج زیر به دست آمد، افزایش منتشر ضخامت میوکارد با عملکرد سیستولیک طبیعی ($\text{EF}=50\%$)، نارسایی شدید دیاستولیک درجه 3 بزرگی هر دو دهلیز و نارسایی خفیف میترال و تری کوسپید بدون پریکاردیال افیوژن مشخص گردید، فشار شریان ریوی در حد 45 mmhg ارزیابی گردید (شکل ۱).

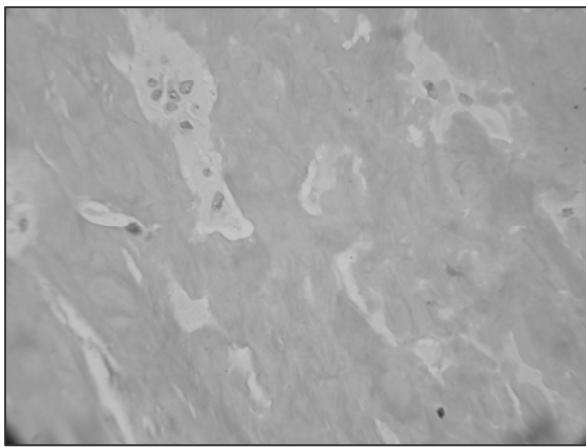
شکل ۱- نمای طولی پاراسترنال بطن چپ نشان دهنده (نمای منقوط برآق) sparkling مشهود در سپتوم و دیواره خلفی و افزایش ضخامت میوکاردی

مقدمه

کاردیومیوپاتی تحدیدی که به صورت افزایش سفتی دیواره بطی توصیف می شود، شیوع کمتری نسبت به کاردیومیوپاتی های هیپرتروفیک و اتساعی دارد. این اختلال در 5% موارد ایدیوپاتیک بوده و در 50% موارد ناشی از یک اختلال بالینی خاص و در راس آنها انفلتراسیون ناشی از آمیلوئیدوز می باشد. آمیلوئیدوز قلبی عموماً به صورت آمیلوئیدوز اولیه در سیر دیسکرازی های ایمونوستی دیده می شود، اگر چه این بیماران شواهد پاتولوژیک ابتلای قلبی را در اتوپسی نشان می دهند، لیکن فقط حدود $1/3$ بیماران با آمیلوئیدوز اولیه دارای شواهد بالینی بیماری قلبی هستند. در آمیلوئیدوز ثانویه ابتلای بالینی معمولاً غیر قابل توجه است و عموماً به صورت رسوب های اطراف عروقی ماده آمیلوئید مشخص می گردد لیکن در صورت ظاهر بالینی تابلوی غالب به صورت کاردیومیوپاتی تحدیدی خواهد بود. آمیلوئیدوز فامیلیال نیز در $1/4$ بیماران باعث ابتلاء آشکار قلبی می گردد که در این میان ابتلا سیستم هدایتی تابلوی واضح بیماری است. در این گزارش یک مورد نادر آمیلوئیدوز قلبی ثانویه که به صورت کاردیومیوپاتی تحدیدی کلاسیک ظاهر نموده ارائه می شود. توبرکولوز ریوی به عنوان محتمل ترین علت آمیلوئیدوز ثانویه در بیمار تائید گردید.

معرفی بیمار

بیمار مرد ۴۶ ساله ای است که با شکایت تنگی نفس پیشرونده (NYHA class III) ارتوپنه و ادم اندام تحتانی و اسکروتونم با شروع تدریجی از ۲ سال قبل و تشدید علائم از ۲ ماه قبل مراجعت نموده است. در معاینه فیزیکی بیمار هوشیار و بدون تب بود. نبض ورید ژوگولار بر جسته، علامت کوسمال مثبت و در سمع قلب S1, S2, S3 و سوفل موزیکال سیستولیک $2/6$ در آپکس سمع گردید. در سمع ریه ها، کاهش صدای واضح در $1/3$ تحتانی ریه راست و در معاینه شکم (جابجایی ماتیه) shifting dullness و آسیت و در معاینه اندام های تحتانی ادم $3+$ گوده گذار مشهود بود، علائم حیاتی $RR: 2/5 \text{ min}$

شکل ۳- نمونه بیوپسی لته با رنگ آمیزی قرمز کنگو

که رسوب ماده آمیلوئید را نشان می دهد

شکل ۲- تصویر اکو کاردیو گرافی دابلر بافتی (TDI) از قسمت بازal سپتوم نشانده احتلال شدید عملکرد دیاستولیک

بحث

کاردیومیوپاتی تحدیدی به صورت افزایش سفتی دیواره بطی تووصیف می شود که به علت نقص در پر شدگی دیاستولیک بطی ها باعث نارسایی قلبی می شود و عموماً تظاهرات ناشی از سمت راست قلب تابلوی بالینی غالب است (۱). این نوع کاردیومیوپاتی ۵۰٪ موارد ایدیوپاتیک می باشد و ۵۰٪ موارد ناشی از یک اختلال بالینی خاص می باشند که شایعترین آنها افیلتراسیون ایجاد شده به وسیله آمیلوئیدوز می باشد. آمیلوئیدوز قلبی در مردان شایعتر است و در سن قبل از ۴۰ سالگی نادر است (۲). یکی از مهمترین روش های تشخیصی ابتلاء قلبی در زمینه آمیلوئیدوز و اثبات کاردیومیوپاتی تحدیدی، اکو کاردیو گرافی است که نشان دهنده افزایش قرینه ضخامت بطنهای با نمای خاص *sparkling*, *sparkling*, حفرات بطی کوچک، اتساع دهلیز ها و افزایش ضخامت سپتوم بین دهلیزی و دریچه های دهلیزی بطی می باشد (۳). عملکرد سیستولیک تا اواخر سیر بیماری حفظ می گردد اما اختلال در پر شدگی ابتدای دیاستول و نمای اختصاصی *dip & plate* (علامت ریشه جذر) در منحنی فشار بطی و افزایش قشار دهلیزی الگوی ثابت بیماری است (۲، ۳). اکو کاردیو گرافی دابلر بافتی (TDI) با ثبت سرعت بافتی می کارد کمک شایانی در تشخیص این نوع کاردیومیوپاتی می نماید (۲). در الکترو کاردیو گرافی نیز اختلالاتی شامل ولتاژ کم، اختلالات ریتم به ویژه فیریلاسیون دهلیزی، انواع

الگوهای میوکارد در اکو کاردیو گرافی دابلر بافتی TISSUE DOPPLERIMAGING TDI مطرح کننده کاردیومیوپاتی تحدیدی ارتشاجی بودند (شکل ۲). به منظور بررسی دقیق تر وضعیت ریه و نمای غیر طبیعی CXR سی تی اسکن قفسه صدری انجام گردید که نتایج زیر ارائه گردید: لنف نود های کلسفیه متعدد در ناف ریه راست و پاراتراکتال راست هماه با تصاویر دو بول در قله ریه چپ هماه پلورال افیوژن سمت راست و نواحی پراکنده ground glass در ریه ها . تست تویر کولین در حد ۲۰mm مثبت بود. اسپیر خلط انجام شده از نظر تویر کلوزیس مثبت بود. در گرافی از جمجمه و ستون فقرات ضایعات لیتیک با حدود مشخص یا punched out به نفع دیسکرازیهای خونی را تائید نکرد. در سونو گرافی شکم بزرگی کبد و طحال و اسیت گزارش گردید. بیمار تحت درمان با داروهای ضد سلتوبر کلوسیس دیورتیک، وارفارین و وازو دیلاتاتورها با دوز کم قرار گرفت. با در نظر گرفتن آمیلوئید به عنوان شایعترین علت کاردیومیوپاتی تحدیدی بالغین در سراسر جهان، بیوپسی از چربی شکم انجام شد که نتیجه آن منفی بود، با توجه به وجود پروتئینوری بیمار کاندید بیوپسی کلیه گردید لیکن این امکان میسر نگردید و با توجه به وخت ناگهانی حال بیمار و توقف ناگهانی قلبی تنفسی بلا فاصله پس از فوت، پس از اخذ رضایت از همراهیان بیمار، بیوپسی از لته انجام و رسوب ماده آمیلوئید تائید گردید (شکل ۳).

بروز فیریلاسیون دهلیزی آنتی کواگولان ها توصیه می گردد (۵). البته در موارد آمیلوئیدوز اولیه داروهای آلکیلان ممکن است مفید باشد، سوروی متوسط در بیماران علامت دار قلبی کمتر از یک سال می باشد (۵، ۸).

نتیجه گیری

در این گزارش یک مورد نادر آمیلوئیدوز قلبی ثانویه که به صورت کاردیومیوپاتی تحدیدی کلاسیک و تابلوی بالینی نارسایی احتقانی بیشرونده قلب ظاهر نموده ارائه شد و توبرکولوز ریوی به عنوان محتمل ترین علت آمیلوئیدوز ثانویه در بیمار تأیید گردید.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از زحمات سرکار خانم پور طالبی تشکر و قدرانی می شود.

بلوک های دهلیزی- بطنی و تغییرات قطعه ST-T قابل ثبت است (۴). برای تشخیص آمیلوئیدوز روشهای متعددی وجود دارند که از آنها می توان به اسکن با TC99 پیروفسفات، اسکن با آنتی بادی های آنتی میوزین نشان دار شده با ایندیوم و بیوسپی از مناطق مختلف از جمله چربی شکم، رکتوم، کبد، لثه اشاره نمود و در صورتی که نتایج بیوسپی این کانون ها منفی باشد از روش های تهاجمی بیوسپی اندومیوکارد استفاده می گردد (۴، ۵، ۷). از سایر عوارض آمیلوئیدوز می توان به آنژین صدری، هیپوتانسیون ارتوستاتیک، ابتلاء اعصاب اتونوم، سنکوب فعالیتی و مرگ ناگهانی اشاره کرد (۵). درمان آمیلوئیدوز قلبی و کاردیومیوپاتی تحدیدی ناشی از آن، عموماً نگهدارنده بوده و متشکل از درمان روتین نارسایی قلبی و استفاده با احتیاط از واژودیلاتاتورها و دیبورتیک ها می باشد. از ترکیبات دیژیتال باید اجتناب نمود زیرا موجب تسهیل آریتمی می گردد و کلسیم بلوکر ها و بتا بلوکرها کتراندیکه اند (۵). در صورت

References:

- 1-Liao R, Jain M, Teller P. Isolation of light chains from patients with cardiac amyloidosis causes diastolic dysfunction in isolated mouse hearts. Circulation 2001; 104:1594.
- 2- Nadkar MY, Pandit AP, Bamburde SH, Raminder Singh. Cardiac Amyloidosis .Ann Inter Med 2008; 9:321.
- 3-Wald DS, Gray HH. Restrictive cardiomyopathy in systemic amyloidosis. Q J Med 2003; 96:380.
- 4-Gertz MA, Rajkumar SV. Primary systemic amyloidosis. Curr Treat Options Oncol 2002; 3:261.
- 5-Libby P .Braunwalds heart disease:a textbook of cardiovascular medicine. 8th ed.
- 6-Reininger J, Dubrey SW, Lavalley M, Skinner M, Falk RH. Electrophysiologic abnormalities in AL (primary) amyloidosis with cardiac involvement. J AM Coll Cardiol 1997; 30:1046.
- 7-Trikas A, Rallidis L, Hawkins P, Oakley CM, Nihoyannopoulos P. Comparison of usefulness between exercise capacity and echocardiographic indices of left ventricular function in cardiac amyloidosis. Am J Cardiol 1999; 84:1049.
- 8- Cacoub P, Axler O, De Zuttere D, Hausfater P, Amoura Z, Walter S, et al. Amyloidosis and cardiac involvement. Am Med Interne (Paris) 2000; 151:611.